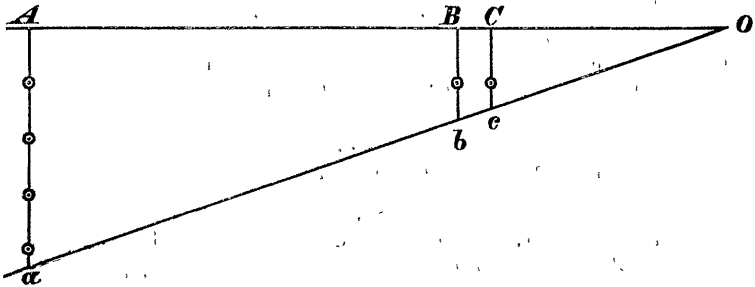

Til § 13.

Muligheden for at konstruere et tilstrækkelig nøiagtigt Apparat vil let forstaaes af følgende Tegning:

OAa, OBb og OCc ere ligedannede (retvinklede) Trekkanter. Altsaa:

$$OA: Aa = OB: Bb = OC: Cc.$$

Naar nu Afstandene fra O til henholdsvis A, B og C forholde sig indbyrdes som Visternes Stenmetal, kommer Aa, Bb og Cc til at forholde sig indbyrdes som Antallene af de Kandidater, der tilkomme de tilsvarende Vister. Afsettes fra A, B og C saa mange lige store Stykker, som der i det Høieste kan ventes valgte Kandidater paa Visterne A, B og C; og bevæges t. Ex. en Lineals nederste Kant fra Stillingen OA, omkring det faste Punkt O, indtil den har affaaaret af Visterne Aa, Bb og Cc saa mange af de lige store Stykker, at de tilsammen udgjøre det Antal Repræsentanter, der skal vælges, da kan man efterhaanden aflæse paa Apparatet, hvilken Kandidat, der først bliver valgt (her Nr. 1 paa Visten A), hvilken dernæst o. s. v. Er Visternes Stenmetal for stort i Forhold til Apparatets Inddeling, kunne — uden at Nøiagtigheden i Almindelighed lider derunder — Tallene forfortes ved at deles med samme Devisør (lettest 10, 100 o. s. v.), inden Operationen begynder. Forfortes Tallene i § 9 saaledes:

A	B	C
5445	2123	1881
54,45	21,23	18,81
54	21	19

vil Forsøget vise, at Repræsentanternes Fordeling paa Kandidatlisterne forbliver uændret: A 4, B 1 og C 1. Opstaar undtagelsesvis Tvivl, vil Beregning let kunne klare den. (Sfr. iøvrigt paa Rigsdagens Bogsamling det belgiske Maanedsskrift „La représentation proportionnelle“, især Figuren S. 103 i Margangen 1885).